

31982R0510

1982.3.8.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 64/15

**A TANÁCS 510/82/ESZAK, EGK, EURATOM RENDELETE
(1982. február 22.)**

az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló európai alapítvány személyi állománya alkalmazási feltételeinek megállapításáról szóló, 1860/76/ESZAK, EGK, Euratom rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért létrehozásáról szóló, 1975. május 26-i 1365/75/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 17. cikkére,

tekintettel az 1238/80/ESZAK, EGK, EURATOM rendelet által módosított ⁽²⁾, az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló európai alapítvány személyi állománya alkalmazási feltételeinek megállapításáról szóló, 1976. június 29-i 1860/76/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel a Tanács feladata, hogy a Bizottság javaslatára minősített többséggel eljárva módosítsa az alkalmazási feltételeket;

mivel az Alapítvány alkalmazottja és az ő révén jogosultak számára betegség- és balesetbiztosítás, valamint foglalkozási megbetegedés elleni biztosítás és a nyugdíjrendszer tekintetében ugyanazokat a juttatásokat kell biztosítani, mint amelyeket az Európai Közösségek ideiglenes személyzete és az ő személyük révén arra jogosultak élveznek, kivéve az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata VIII. mellékletének 5. cikkében meghatározott nyugdíjemelést,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1860/76/ESZAK, EGK, EURATOM rendelet a következőképpen módosul:

1. a 30. cikk (1) bekezdésének utolsó albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amikor azonban egy alkalmazott foglalkozási okok miatt megbetegszik, vagy feladatai teljesítése közben balesetet szenved, munkaképtelenségének ideje alatt is jár számára a teljes javadalmazása, mindaddig, amíg számára nem állapítják meg a 41b. cikknek megfelelő rokkantsági nyugdíjat.”;

2. a 36. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A nyugdíjas halála esetén az elhunyt nyugdíjára vonatkozóan az első bekezdést kell alkalmazni.”;

3. a 47. cikk (2) bekezdése a következő szöveggel egészül ki:

„és dönthet úgy is, hogy a VI. melléklet 11. cikkében meghatározott támogatást a 41h. cikkben meghatározott nyugdíjárulék visszafizetésére és évi 3,5 %-os kamatos kamatra korlátozza.”;

4. a II. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő lép:

„Szociális biztonsági ellátások és nyugdíjak”;

5. a II. címben a 6. fejezet az alábbi részekre oszlik:

- A. szakasz, amelynek címe „Betegség- és balesetbiztosítás, szociális biztonsági ellátások”, és amely a 38–41. cikkeket tartalmazza,
- B. szakasz, amelynek címe „Nyugdíjrendszer és távozási díj”, és amely a 41a–41h. cikkeket tartalmazza.

6. a 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„38. cikk

(1) Az V. melléklet első cikkében említett szabályokban megállapított betegség esetén az alkalmazott, házastársa, gyermekei és a IV. melléklet 7. cikke értelmében vett más

⁽¹⁾ HL L 139., 1975.5.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 127., 1980.5.22., 4. o.

⁽³⁾ HL L 214., 1976.8.6., 24. o.

eltartottai szolgálati jogviszonyban és betegállományban töltött ideje alatt a felmerülő költségek 80 %-ának erejéig betegségbiztosítással rendelkeznek. Ez a 80 % azonban 100 %-ra emelkedik tüdőgümőkór, gyermekbénulás, rákos megbetegedés, mentális betegségek és egyéb olyan betegségek esetén, amelyeket az Európai Közösségek Bizottsága ezekhez hasonló súlyosságúnak ítél.

Az ilyen biztosításhoz szükséges járulék egyharmadát az alkalmazott viseli, olyan módon, hogy az általa fizetett összeg nem haladhatja meg alapilletményének 2 %-át, míg a fennmaradó kétharmadot az Alapítvány viseli.

Ha azonban a 24. cikkben meghatározott orvosi vizsgálat azt mutatja, hogy az alkalmazott betegségben szenved vagy rokkant, akkor az igazgató dönthet úgy, hogy az ilyen betegség vagy rokkantság kapcsán felmerülő költségeket ki kell zárni az első albekezdésben meghatározott költségtérítés köréből.

(2) Amennyiben az alkalmazott bizonyítja, hogy más szociális biztonsági rendszerbeli ellátásokat nem tud igénybe venni, akkor a szerződése lejártát követő legfeljebb 60 napig, vagy addig, amíg a szolgálati jogviszonya ideje alatt kialakult elhúzódó betegség tart, továbbra is élvezheti az első albekezdésben meghatározott betegségbiztosítási rendszer szerinti ellátást anélkül, hogy járulékot kellene fizetnie.

(3) Az az alkalmazott, aki 60 esztendő koráig az Alapítvány alkalmazásában marad, vagy rokkantsági nyugdíjban részesül, a szolgálati jogviszony megszűnését követően jogosult az (1) bekezdésben meghatározott juttatásokra. A járulék összegét a nyugdíj alapján kell kiszámítani.

Ez a szabályozás érvényes a túlélő hozzátartozóknak nyújtott ellátásokra is, melyre azon személy halála után váltak jogosulttá, aki aktív alkalmazásban állt, vagy 60 éves koráig az Alapítványnál szolgálati jogviszonyban levő alkalmazott, illetve rokkantsági nyugdíjra jogosult személy. A járulék összegét a nyugdíj alapján kell kiszámítani.

(4) A következő személyek ehhez hasonlóan szintén jogosultak az (1) bekezdésben meghatározott ellátásokra, feltéve hogy a betegségbiztosítás egyéb nyilvános rendszere keretében nem biztosítottak:

– öregségi nyugdíjra jogosult korábbi alkalmazottak, akik 60 esztendő koruk előtt szűnt meg szolgálati jogviszonyuk az Alapítványnál;

– a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra jogosult személyek, akik olyan korábbi alkalmazott halála után váltak jogosulttá, aki 60 esztendő kora előtt szűnt meg szolgálati jogviszonya az Alapítványnál.

A járulékot az egykori alkalmazott nyugdíja alapján kell kiszámítani, a járulék felét a jogosult személy viseli.

Az árvasági nyugdíjra jogosult személy az (1) bekezdésben meghatározott ellátásokra csak kérelme esetén válhat jogosulttá. A járulékot az árvasági nyugdíj alapján kell kiszámítani.

(5) Ha bármely 12 hónapos időszak meg nem térített összes költsége meghaladja az alkalmazott havi alapilletményének vagy nyugdíjának felét, az Alapítvány igazgatója a folyósító hivatal beleegyezésével és az V. melléklet (1) cikkében említett szabályokban meghatározott módon külön költségtérítést engedélyezhet, tekintetbe véve az érintett személy családi körülményeit.

(6) A fenti ellátásokra jogosult személy minden olyan költségtérítés összegét bejelenti, amelyet más kötelező betegségbiztosítás szerint saját maga vagy az ő jogán jogosult személyek számára igényelhet.

Amennyiben a költségtérítésként kapott teljes összeg meghaladná az (1) bekezdésben meghatározott költségtérítések összegét, a különbözetet le kell vonni az (1) bekezdés alapján visszatérített összegből, kivéve azokat a költségtérítéseket, amelyek kiegészítő magán betegségbiztosítási rendszer keretében járnak a kiadások azon részének fedezésére, amely az (1) bekezdés szerint nem megtéríthető.”;

7. a rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„38a. cikk

(1) Az V. melléklet 2. cikkében említett szabályokban megállapított feltételek szerint az alkalmazottat szolgálati jogviszonyának ideje és betegszabadsága alatt biztosítani kell foglalkozási megbetegedés, valamint baleset ellen. A foglalkozásával kapcsolatban nem álló baleset- és betegségbiztosításhoz alapilletményének legfeljebb 0,1 %-át kitevő mértékben járul hozzá.

E szabályok meghatározzák azokat a kockázatokat, amelyekre nem terjed ki a biztosítás.

(2) A kifizethető ellátások a következők:

a) halál esetén:

Az alább felsorolt személyeknek az elhunyt éves alapilletményének ötszörösével egyenlő összeg kifizetése, amelyet a balesetet közvetlenül megelőző 12 hónapban kapott havi fizetések összegéből kell kiszámítani:

- az elhunyt alkalmazott házastársának és gyermekeinek, az alkalmazott vagyonára vonatkozó öröklési joggal összhangban; a házastársnak fizetendő összeg azonban nem lehet kevesebb az összeg 25 %-ánál,
- amennyiben a fenti kategóriába tartozó személyek hiányoznak, egyéb lemenő ági rokonainak az alkalmazott vagyonára vonatkozó öröklési joggal összhangban,
- amennyiben a fenti két kategóriába tartozó személyek hiányoznak, felmenő ági rokonainak az alkalmazott vagyonára vonatkozó öröklési jogszabályokkal összhangban,
- amennyiben a fenti három kategóriába tartozó személyek hiányoznak, az Alapítványnak.

b) tartós teljes rokkantság esetén:

Az alkalmazottnak a balesetet közvetlenül megelőző 12 hónapban kapott havi fizetése összege alapján számított éves alapilletményének nyolcszorosával egyenlő összeg fizetendő.

c) tartós részleges rokkantság esetén:

A b) albekezdésben számított összeg arányos része fizetendő az V. melléklet 2. cikkében említett szabályokban megállapított skála alapján.

A fent fizetendő összeget e rendelet értelmében életjáradék helyettesítheti.

A fent felsorolt ellátások a nyugdíjrendszer által előírt ellátásokon kívül fizethetők.

(3) Az alábbiak az V. melléklet 2. cikkében említett szabályokban meghatározott módon szintén fedezhetők: orvosi kezelés, gyógyszerek, kórházi és sebészeti ellátás, végtagpótlás, röntgenfelvételek, masszázs, ortopédiai és klinikai kezelés és

szállítási költségek, illetve minden egyéb ezekhez hasonló kiadás, amely a baleset vagy a foglalkozási megbetegedés eredményeként felmerül.

Költségtérítés azonban csak akkor folyósítható, ha a 38. cikk szerint az alkalmazottnak kifizetett összeg nem fedezi a felmerült költségek teljes összegét.”

„40a. cikk

(1) Ha az alkalmazott halálát okozó balesetért harmadik személy felelős, az alkalmazott jogutódjának a felelős harmadik személlyel szembeni jogai a 40. cikk szerint ráruházott kötelezettségek korlátai között az Alapítványt illetik meg.

(2) Ha az alkalmazott vagy az ő jogán jogosult egyéb biztosított személy halálát vagy sérülését okozó balesetért harmadik személy felelős, az alkalmazott vagy igényjogosult a felelős harmadik személlyel szembeni jogai a 38. és 38a. cikkek szerint ráruházott kötelezettségek korlátai között a Közösségeket illetik.”;

„41a. cikk

Az az alkalmazott, aki legalább 10 év szolgálati jogviszonnyal rendelkezik, öregségi nyugdíjra jogosult. Ha azonban 60. életévét betöltötte, akkor a szolgálati jogviszonyban töltött idejétől függetlenül jogosulttá válik ilyen nyugdíjra.

Az öregségi nyugdíj maximális mértéke az alkalmazott legutolsó, legalább egy évig tartó besorolási osztálya szerinti alapilletményének 70 %-a. Ez azoknak az alkalmazottnak fizetendő, akiknek szolgálati jogviszonyuk a VI. melléklet 3. cikkével összhangban számítva meghaladja a 35. évet. Amennyiben a szolgálati jogviszonyban töltött évek száma kevesebb 35 évnél, a fenti maximális összeget arányosan csökkenteni kell.

Amennyiben egy alkalmazott öregségi nyugdíjra jogosult, nyugdíjjogosultságát a VI. melléklet 37. cikkének megfelelően kifizetett összegekkel arányosan csökkenteni kell.

Az öregségi nyugdíj összegének a VI. melléklet 3. cikkével összhangban minden egyes szolgálati jogviszonyban eltöltött év után meg kell haladnia az ugyanazon melléklet 5. cikke értelmében meghatározott létminimum 4 %-át.

A nyugdíjkorhatár 60 év.

Az első bekezdésben említett szolgálati jogviszonyban töltött évek száma azon évek száma, amelyeket az érintett személy az 1. cikk (2) bekezdése értelmében alkalmazottként töltött el, beleértve az 1982. március 9-e előtti éveket is, feltéve hogy az adott időpontban az alkalmazott ebben a minőségben még mindig az Alapítvány alkalmazásában áll.

41b. cikk

Az az alkalmazott, aki tartósan teljes mértékben munkaképtelen és ez az Alapítványnál rá bízott feladatok elvégzését akadályozza, a VI. melléklet III. fejezetében meghatározott módon rokkantsági nyugdíjra jogosult.

Amennyiben a rokkantság olyan baleset eredménye, amely feladatainak teljesítése közben vagy azokkal kapcsolatban történt, foglalkozási megbetegedésből, a köz érdekében végzett tevékenységből vagy emberélet megmentéséért vállalt kockázatból ered, a rokkantsági nyugdíj az alkalmazott utolsó alapilletményének 70 %-a.

Amennyiben a rokkantság egyéb okokból következik be, a rokkant személy utolsó alapilletménye alapján számított rokkantsági nyugdíj azzal az öregségi nyugdíjjal lesz egyenlő, amely az alkalmazottnak 65 éves korában járt volna, ha addig fennmaradt volna szolgálati jogviszonya.

A rokkantsági nyugdíj nem lehet a VI. melléklet 5. cikkében meghatározott létminimum 120 %-ánál kevesebb.

Amennyiben a rokkantságot az alkalmazott saját maga szándékosan okozta, az igazgató dönthet úgy, hogy csak a VI. melléklet 11. cikkében meghatározott távozási díjat kapja meg.

41c. cikk

Az alkalmazott vagy egy egykori alkalmazott özvegye a VI. melléklet IV. fejezetében meghatározott módon jogosult a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra.

A túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíj havi összege olyan alkalmazott özvegye esetében, aki szolgálat vagy katonai szolgálat teljesítése közben hunyt el, az alkalmazott utolsó alapilletményének 35 %-ával egyenlő, és nem lehet kevesebb a VI. melléklet 5. cikkében meghatározott létminimumnál.

41d. cikk

(1) Amennyiben egy alkalmazott, illetve öregségi vagy rokkantsági nyugdíjra jogosult személy úgy hal meg, hogy nincs a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra jogosult házastársa,

a IV. melléklet 7. cikke értelmében eltartott gyermekei a VI. melléklet 20. cikkével összhangban árvasági nyugdíjra jogosultak.

(2) Abban az esetben, ha a 41c. cikkben meghatározottak szerint a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra jogosult házastárs meghal vagy újraházasodik, ugyanezt az ellátást kell alkalmazni azokra a gyermekekre is, akik megfelelnek a fenti feltételeknek.

(3) Amennyiben egy alkalmazott, illetve öregségi vagy rokkantsági nyugdíjra jogosult személy meghal, de az első bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek, akkor a IV. melléklet 7. cikke értelmében eltartott gyermekek jogosultak az árvasági nyugdíjra a VI. melléklet 20. bekezdésével összhangban. Ez a nyugdíj azonban a fenti cikkel összhangban kiszámított összegnek a felével egyenlő.

(4) Az alkalmazott minden a IV. melléklet 7. cikke értelmében eltartott gyermeke, akinek az Alapítvánnyal szolgálati jogviszonyban nem álló házastársa meghal, az eltartott gyermeknek fizetendő támogatás kétszeresével egyenlő árvasági nyugdíjra jogosult.

41e. cikk

A 60 éves korban vagy azt követően fizetendő öregségi nyugdíjra, rokkantsági nyugdíjra, illetve özvegyi nyugdíjra jogosult személy jogosult a IV. melléklet 6., 7. és 8. cikkében meghatározott családi támogatásokra is. A családi támogatást a jogosult nyugdíja alapján kell kiszámítani.

Az özvegyi nyugdíjra jogosult személynek eltartott gyermek után fizetendő támogatás azonban a IV. melléklet 7. cikkében meghatározott támogatás kétszeresét teszi ki.

Az árvasági nyugdíjra jogosult személyek egyben a IV. melléklet 8. cikkében megállapított módon tanítási támogatásra is jogosultak.

41f. cikk

A 41b. és 41e. cikkében meghatározott kifizetéseket és ellátásokat fel kell függeszteni abban az esetben, ha az alkalmazott szolgálati jogviszonyából eredő kifizetések az Alapítvány munkavállalói alkalmazási feltételeinek megfelelően átmenetileg szünetelnek.

41g. cikk

A nyugdíjak annak a hónapnak az első napján érvényes fizetési skála alapján számítandók ki, amelyben a jogosultság kezdődik.

100 % feletti, alatti vagy azzal megegyező mértékben súlyozandók, a nyugdíjas tartózkodási helye szerinti ország életfeltételeitől függően; ezek a súlyozások pedig egyenlők az Európai Közösségek Tanácsa által rögzített értékekkel, az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának 64. cikkében és 65. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően.

Az előírt nyugdíjakra azok a kiigazítások vonatkoznak, melyekről az Európai Közösségek Tanácsa határozott a Közösségek tisztviselőinek nyugdíja tekintetében.

A nyugdíjak a VI. melléklet 38. cikke szerint felsorolt pénznemben fizetendő, az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 63. cikkében említett átváltási árfolyamok alapján.

41h. cikk

Az alkalmazottak a nyugdíjrendszer finanszírozásához annak költségei egyharmadával hozzájárulnak. Ez az összeg az alkalmazott alapilletményének 6,75 %-a, figyelmen kívül hagyva a IV. melléklet 3. cikkében meghatározott súlyozásokat. Ezt havonta vonják le az alkalmazottak fizetéséből, és az Európai Közösségek általános költségvetésének bizottsági részlegénél bevételként könyvelik el.

Az e nyugdíjrendszer szerinti ellátások megállapítására vonatkozóan az Alapítvány igazgatója átruházza hatáskörét az Európai Közösségek Bizottsága egykori tisztviselői nyugdíjainak elszámolásáért és folyósításáért felelős közigazgatási hatóságra. Ezek az ellátások az Európai Közösségek általános költségvetését terhelik.”

8. Az I. melléklet helyébe a következő lép:

„I. MELLÉKLET

A SZEMÉLYZETI BIZOTTSÁG ÉS A ROKKANTSÁGI BIZOTTSÁG ÖSSZETÉTELE ÉS ELJÁRÁSI RENDJE

1. FEJEZET

Személyzeti bizottság

1. cikk

A személyzeti bizottság annak tagjaiból – és azok helyetteseiből, ha vannak ilyenek – áll, akiknek hivatali

megbízása két évre szól. Az alapítvány azonban dönthet úgy, hogy rövidebb időre ad hivatali megbízást, de ez egy évnél nem lehet rövidebb.

Az alkalmazás helyén szolgálati jogviszonyban levő alkalmazottak közgyűlése állapítja meg a személyzeti bizottságba való beválasztás feltételeit. A választás titkos szavazással történik.

A személyzeti bizottság tagságának összetétele az alkalmazottak valamennyi kategóriája részére biztosítja a képviseletet.

A személyzeti bizottság megválasztása csak akkor érvényes, ha a szavazásra jogosult alkalmazottak kétharmada részt vesz a szavazásban. Ha nem érik el ezt az arányt, a második szavazás akkor érvényes, ha azon a szavazásra jogosultak többsége részt vesz.

A személyzeti bizottság tagjai és az alapítvány által létrehozott szervekbe kijelölt alkalmazottak által vállalt feladatokat úgy kell tekinteni, hogy azok részét képezik a rendes szolgálatuknak. Az ilyen feladatok végzésének ténye semmiféle módon nem lehet hátrányos az érintett személyre nézve.

2. FEJEZET

Rokkantsági bizottság

2. cikk

A rokkantsági bizottság három orvostól áll: egyet az Alapítvány, egyet az érintett alkalmazott, egyet pedig a fenti két orvos közös megegyezéssel jelöl ki.

Amennyiben az érintett alkalmazott nem jelöl orvost, az Európai Közösségek Bíróságának elnöke jelöl ki egyet.

Amennyiben a két orvos a második orvos kijelölésének időpontjától számított két hónapon belül nem tud megállapodni egy harmadik orvos kijelölésében, a harmadikat az érintett felek egyikének kérésére az Európai Közösségek Bíróságának elnöke jelöli ki.

3. cikk

A rokkantsági bizottság eljárásával kapcsolatban felmerült költségeket az Alapítvány viseli.

Amennyiben az alkalmazott által kijelölt orvos nem az alkalmazott szolgálati helye szerinti településen lakik, az alkalmazott visel minden további költséget, kivéve az első osztályú utazással kapcsolatos költségeket, amelyeket az Alapítvány visszatérít.

4. cikk

Az alkalmazott bármilyen jelentést vagy igazolást benyújthat a rokkantsági bizottságnak, amelyet kezelőorvosa vagy bármely más, őt megvizsgáló orvos állított ki.

Az Alapítvány, valamint az érintett alkalmazott tájékoztatást kap a Bizottság megállapításairól.

A Bizottság eljárásai titkosak.”;

9. a rendelet a következő mellékletekkel egészül ki:

V. melléklet: „Betegség, baleset és foglalkozási megbetegedés esetére kötött biztosítás”, valamint VI. melléklet: „Nyugdíjrendszer”.

Ez a rendelet ezeket a mellékleteket 1. és 2. mellékletként tartalmazza.

2. cikk

Azok az alkalmazottak, akik e rendelet hatálybalépésének napján az Alapítványnál szolgálatban állnak, választhatnak, hogy az 1860/76/ESZAK, EGK, Euratom rendelet 38. cikke által meghatározott eredeti szociális biztonsági rendszer körében maradnak-e, amennyiben az alkalmazható volt rájuk, vagy pedig csatlakoznak az e rendeletben meghatározott új rendszerhez, bármelyik is legyen előnyösebb számukra. A döntést e rendelet hatálybalépésétől számított három hónapon belül meg kell hozni, és az nem visszavonható. A döntés meghozataláig, illetve amennyiben az alkalmazott önhibáján kívül a három hónapos időszak alatt nem tud döntést hozni, az 1860/76/ESZAK, EGK, Euratom rendelet 38. cikke szerint meghatározott rendszer marad érvényben.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1982. február 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. TINDEMANS

1. MELLÉKLET

„V. MELLÉKLET

BETEGSÉG, BALESET ÉS FOGLALKOZÁSI MEGBETEGEDÉS ESETÉRE KÖTÖTT BIZTOSÍTÁS*1. cikk*

(1) Az Alapítvány alkalmazottai, valamint az Alapítvány alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 38. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő személyek az Európai Közösségek intézményeinek közös betegségbiztosítási rendszere körébe tartoznak.

(2) Az Európai Közösségek tisztviselőinek betegségbiztosítási szabályait kell alkalmazni a fent említett alkalmazottakra és személyekre, valamint a velük együtt biztosított személyekre.

2. cikk

Az Alapítvány alkalmazottaira az Európai Közösségek alkalmazottaira vonatkozó baleset és foglalkozási megbetegedés kockázata elleni biztosítás szabályait kell alkalmazni.

A balesetet szenvedett vagy foglalkozási megbetegedésben szenvedő alkalmazottra vonatkozó szabályokból eredő igények rendezésére az Alapítvány igazgatója átruházza hatáskörét az Európai Közösségek Bizottsága tisztviselői által elszenvedett balesetekkel vagy foglalkozási megbetegedésekkel kapcsolatos igényeinek rendezéséért felelős közigazgatási hatóságra.

Az Európai Közösségek biztosítják az Alapítvány alkalmazottainak, valamint a velük együtt biztosított személyeknek a fenti szabályok szerint meghatározott ellátások kifizetését.”

2. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

ELLÁTÓ RENDSZER

I. FEJEZET

4. cikk

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Amennyiben egy alkalmazottról munkája megkezdése előtt orvosi vizsgálat során megállapítják, hogy betegségben szenved vagy rokkant, az igazgató a betegségből, illetve rokkantságból eredő kockázatok tekintetében dönthet úgy, hogy a rokkantság vagy halál esetére biztosított ellátások körébe az illető személyt csak öt esztendővel az Alapítvány szolgálatába állását követően vonja be.

Az az alkalmazott, aki az Alapítványnál folytatott szolgálati jogviszonyának megszűnését követően újra szolgálati jogviszonyt létesít az Alapítványnál, további nyugdíjjogosultságokat szerez.

Kérheti, hogy öregségi nyugdíjának kiszámításához az Alapítványnál szolgálatban töltött összes idejét vegyék figyelembe, azonban vissza kell fizetnie minden olyan összeget, amit számára a 11. cikknek megfelelően folyósítottak vagy öregségi nyugdíj címén kapott meg, ennek évi 3,5 %-os kamatos kamatával együtt.

II. FEJEZET

ÖREGSÉGI NYUGDÍJ ÉS TÁVOZÁSI DÍJ

1. szakasz

Öregségi nyugdíj

2. cikk

Öregségi nyugdíj az alkalmazott szolgálatban töltött nyugdíjra jogosító éveinek száma alapján fizetendő. A 3. cikkben meghatározottak szerint elismert minden egyes szolgálatban eltöltött év egy nyugdíjra jogosító évnél, minden teljes hónap pedig egy nyugdíjra jogosító év egytizenketted részének számít.

A szolgálatban töltött nyugdíjra jogosító évek öregségi nyugdíj kiszámításánál figyelembe vehető legnagyobb száma 35.

Amennyiben az öregségi nyugdíjra jogosult alkalmazott nem fizeti vissza az előző bekezdésben említett összegeket, akkor az öregségi nyugdíjára a nyugdíj folyósítása megszüntetésének napjára számított biztosítási matematikai egyenérték, valamint évi 3,5 %-os kamatos kamat számára öregségi nyugdíjként jóváírandó, ha pedig ezt halasztott nyugdíj formájában kell részére megfizetni, a kifizetés kezdeti időpontja az Alapítványnál fennálló szolgálati jogviszony megszűnése.

5. cikk

A nyugdíjellátások kiszámításához használt létminimum érték a D4 besorolási osztály első fizetési fokozatába tartozó alkalmazott alapilletményének felel meg.

3. cikk

6. cikk

A 2. cikk első bekezdése értelmében a nyugdíjra jogosító szolgálat időtartamának kiszámításánál a következőket kell figyelembe venni:

- a) az alkalmazottak 1982. március 9-től számítva szolgálatban, vagy katonai szolgálatban eltöltött idejét, feltéve hogy az érintett személy befizette az ilyen szolgálati időszakokra vonatkozó nyugdíjárulék rá eső részét;
- b) a nyugállományba vonuláshoz figyelembe vett időszakot, a 10. cikk (2) bekezdésével összhangban, feltéve hogy a visszafizetett összegek biztosításmatematikai egyenértékét a fenti cikkben meghatározottak szerint befizették.

Az öregségi nyugdíjbiztosításmatematikai egyenértéke nem lehet kevesebb annál az összegnél, amit az alkalmazott akkor kapott volna, ha a 11. cikk vonatkozott volna rá.

Amennyiben az öregségi nyugdíjnak az előző rendelkezésekkel összhangban fizetendő biztosításmatematikai egyenértéke ennél az összegnél kevesebb, az alkalmazott azt az öregségi nyugdíjat kapja, melynek biztosítási matematikai egyenértéke egyenlő az első bekezdésben meghatározott összeggel.

7. cikk

Az öregségi nyugdíjbiztosításmatematikai egyenértéke az alkalmazott számára felhalmozott ellátások tőkeértékét jelenti, amelyet az Európai Közösségek költségvetési hatóságai által összeállított, a 32. cikkben említett legutóbbi halálozási táblázatok figyelembevételével számítanak ki, és az alkalmazott éves kamat 3,5 %.

8. cikk

Az az alkalmazott, akinek szolgálati jogviszonya még 60. életének betöltése előtt megszűnik, kérheti öregségi nyugdíjának kifizetését:

- halasszák el azt a hónapot követő naptári hónap első napjára, amikor 60. életévét betölti, vagy
- kezdjék meg, ha 50. életévét betölti. Ebben az esetben öregségi nyugdíja az alkalmazott a nyugdíjfizetés megkezdésekor életkorának megfelelően a következő táblázat szerint csökken:

Az előrehozott nyugdíjkifizetés a 60 éves korban fizethető öregségi nyugdíj arányában

Nyugdíjba vonuláskor betöltött életkor	Együttható
50	0,50678
51	0,53834
52	0,57266
53	0,61009
54	0,65099
55	0,69582
56	0,74508
57	0,79936
58	0,85937
59	0,92593

9. cikk

Az igény az öregségi nyugdíj folyósítására az alkalmazott kérelmére vagy a hivatalból kezdeményezett nyugdíjba vonulás hónapját közvetlenül követő naptári hónap első napján nyílik meg.

10. cikk

(1) Az az alkalmazott, aki az Alapítvánnyal létrejött szolgálati jogviszonyát azért szünteti meg, hogy olyan kormányzati szervnél, nemzeti vagy nemzetközi szervezetnél létesítsen szolgálati

jogviszonyt, amely az Alapítvánnyal egyezményt írt alá, jogosult az Alapítványnál szerzett öregségi nyugdíj-jogosultságának biztosításmatematikai egyenértékét az igazgatási szerv vagy szervezet nyugdíjalapjába átvinni.

(2) Annak az alkalmazottnak, aki úgy létesít az Alapítvánnyal szolgálati jogviszonyt, hogy kormányzati szervvel, nemzeti vagy nemzetközi szervezettel, illetve vállalkozással állt szolgálatban, az alkalmazási feltételek 25. cikkében megállapított próbaidő letelével jogában áll az Alapítvány számára megfizetni:

- annak az öregségi nyugdíj-jogosultságnak a biztosításmatematikai egyenértékét, amelyet kormányzati szervnél, nemzeti vagy nemzetközi szervezetnél, vagy vállalkozásnál szerzett, illetve
- azokat az összegeket, amelyeket a nyugdíj alap neki visszafizetett, amikor szolgálati jogviszonya a kormányzati szervnél, nemzeti vagy nemzetközi szervezetnél, illetve vállalkozásnál megszűnt.

Ebben az esetben a nyugdíj folyósításáért felelős illetékes hatóság megállapítja az alkalmazott első besoroláskori besorolási osztályát és fizetési fokozatát figyelembe véve a nyugdíjra jogosító éveinek számát, amelyeket a jelenlegi nyugdíjrendszer szerint számára jóváírnak a biztosítási matematikai egyenérték vagy a fentiek szerint visszafizetett összegek alapján.

Az első albekezdésben említett választási lehetőség azokat az alkalmazottakat is megilleti, akik az Alapítványnál 1982. március 9-e előtt létesítettek szolgálati jogviszonyt, az ezt az időpontot megelőzően eltöltött munkaidejüknek megfelelő nyugdíj-jogosultságok tekintetében. A szolgálati jogviszonyban eltöltött, nyugdíjra jogosító évek számát az illető 1982. március 9-én érvényes besorolási osztálya és fizetési fokozata szerint kell meghatározni.

2. rész

Távozási díj

11. cikk

(1) Az az alkalmazott, aki még nem töltötte be a 60. életévét, és szolgálati jogviszonya nem halál vagy rokkantság miatt ér véget, és nem jogosult öregségi nyugdíjra, és a 10. cikk (1) bekezdése rendelkezései szerint sem kaphat ellátást, szolgálati jogviszonyának megszűnésekor a következőkre jogosult:

- a) az alapilletményéből nyugdíjárulék címén levont összegek értékének, valamint évi 3,5 %-os kamatos kamatnak a kifizetésére;
- b) feltéve hogy a munkaszerződése nem az alkalmazási feltételek 47. cikke szerint szűnik meg, a ténylegesen szolgálatban töltött idejével arányos távozási díjra, amely minden egyes munkában eltöltött évre az utolsó, levonások nélküli

alapilletményének másfél havi összegéből számítandó. A 10. cikk (2) bekezdésében felsorolt esetekben a szolgálatban korábban eltöltött évek is tényleges szolgálati jogviszonynak számítanak az alkalmazottnak a 10. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban összesített nyugdíjra jogosító évek figyelembevételével;

- c) az 1982. március 9-ét megelőző időszakot illetően a 10. cikk (2) bekezdésével összhangban az Alapítványnak befizetett teljes összegre, az azt követő időszakokra pedig a fenti összeg egyharmadára, valamint 3,5 %-os éves kamatos kamatra.

(2) A 37. cikknek megfelelően fizetett összegeket le kell vonni az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett juttatásokból.

III. FEJEZET

ROKKANTSÁGI NYUGDÍJ

12. cikk

Az 1. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, az a 65 év alatti alkalmazott, akiről nyugdíjjogosultsága megszerzésének ideje alatt az I. mellékletben meghatározott rokkantsági bizottság elismeri, hogy tartós teljes rokkantságban szenved, és aki emiatt az Alapítványnál teljesített szolgálatát befejezi, mindaddig, amíg ez a munkaképtelenség fennáll, jogosult rokkantsági nyugdíjra az alkalmazási feltételek 41b. cikkében meghatározottak szerint.

Rokkantsági nyugdíj és öregségi nyugdíj egyidejűleg nem fizethető.

13. cikk

A rokkantsági nyugdíjra való igény az érintett alkalmazott munkaszerződésének az alkalmazási feltételek 45. és 46. cikke értelmében történő lejártát követő napon nyílik meg.

14. cikk

Az igazgató bármikor kérhet bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az, aki rokkantsági nyugdíjban részesül, még mindig megfelel a nyugdíjfizetés követelményeinek. Amennyiben a rokkantsági bizottság azt állapítja meg, hogy a követelmények már nem teljesülnek, a nyugdíjjogosultság megszűnik.

Ha az érintett személyt nem helyezik vissza az Alapítvány szolgálatába, a 11. cikkben meghatározott, a ténylegesen letöltött szolgálati idő alapján kiszámított távozási díjban részesül.

15. cikk

Amikor egy rokkantsági nyugdíjban részesülő alkalmazottat visszahelyeznek az Alapítványhoz, azt az időt, amely alatt rokkantsági nyugdíjban részesült, szintén beszámítják az öregségi nyugdíj kiszámításánál, anélkül, hogy járulékhátralékot kellene fizetnie.

IV. FEJEZET

TÚLÉLŐ HOZZÁTARTOZÓKNAK JÁRÓ NYUGDÍJ

16. cikk

Ha az alkalmazott a szolgálati ideje vagy katonai szolgálata alatt meghal, özvegye – feltéve, ha a halál bekövetkeztének időpontjában legalább egy éve házasságban volt, és figyelemmel az 1. cikk és a 21. cikk rendelkezéseire – az alkalmazott utolsó havi alapilletményének 35 %-ával egyenlő özvegyi nyugdíjra jogosult, amely nem lehet kevesebb, mint az 5. cikkben meghatározott létminimum összege.

Az első bekezdésben meghatározott, a házasság időtartamára vonatkozó feltételt nem kell figyelembe venni, ha a házasságból, vagy az alkalmazott előző házasságából egy vagy több gyermek született, feltéve hogy őket az özvegy tartotta el, illetve továbbra is ő tartja el, vagy ha az alkalmazott halálát feladatai teljesítése közben szerzett betegség, rokkantság, vagy baleset eredményezte.

17. cikk

Abban az esetben, ha az egykori alkalmazott öregségi nyugdíjban részesült, özvegye – feltéve hogy amikor az alkalmazott befejezte az Alapítványnál végzett szolgálatát, már legalább egy éve házasságban volt, és figyelemmel a 21. cikk rendelkezéseire is – az alkalmazott halálakor érvényes öregségi nyugdíjának 60 %-ával egyenlő özvegyi nyugdíjra jogosult. A minimális özvegyi nyugdíj az alkalmazott utolsó havi alapilletményének 35 %-a, és nem lehet kevesebb az 5. cikkben meghatározott létminimumnál; az özvegyi nyugdíj összege azonban semmilyen körülmények között sem haladhatja meg azt az öregségi nyugdíjat, amelyet az elhunyt a halálakor kapott.

Az első bekezdésben meghatározott, a házasság időtartamára vonatkozó feltételt nem kell figyelembe venni, ha az alkalmazott

által a szolgálati jogviszony megszűnése előtt kötött házasságból egy vagy több gyermek született, feltéve hogy őket az özvegy tartotta el, illetve továbbra is ő tartja el.

18. cikk

Annak az egykori alkalmazottnak az özvegye, aki még 60. életének betöltése előtt kilépett a szolgálatból, de kérelmezte, hogy az öregségi nyugdíj folyósítását halasszák el az azt követő hónapra, amely hónapban 60. életévét betölti – feltéve hogy amikor az alkalmazott kilépett az Alapítvány szolgálatából, már legalább egy éve házasok voltak, és figyelemmel a 21. cikk rendelkezéseire –, annak az öregségi nyugdíjnak a 60 %-ával egyenlő özvegyi nyugdíjra jogosult, amely az elhunynak a 60. életéve betöltésével járt volna. A minimális özvegyi nyugdíj az alkalmazott utolsó havi alapilletményének 35 %-a, az özvegyi nyugdíj összege azonban semmilyen körülmények között sem haladhatja meg azt az öregségi nyugdíjat, amelyre az alkalmazott 60. éves korában lett volna jogosult.

Az első bekezdésben meghatározott, a házasság időtartamára vonatkozó feltételt nem kell figyelembe venni, ha az alkalmazott által a szolgálati jogviszony megszűnése előtt kötött házasságból egy vagy több gyermek született, feltéve hogy őket az özvegy tartotta el, illetve továbbra is ő tartja el.

19. cikk

A 17. és 18. cikk alkalmazásában a házasság időtartamára vonatkozó feltételt nem kell figyelembe venni, ha annak ellenére, hogy a házasságot a tisztviselő szolgálatának megszűnését követően kötötték, az legalább öt évig tartott.

20. cikk

(1) Az alkalmazási feltételek 41d. cikkének (1) bekezdésében meghatározott árvasági nyugdíj az első árvára vonatkozóan az alkalmazott özvegyének járó özvegyi nyugdíj nyolctizedével egyenlő, melynél figyelmen kívül kell hagyni az e melléklet 25. cikkében meghatározott csökkentéseket.

Az özvegyi nyugdíj nem lehet kevesebb az 5. cikkben meghatározott létminimumnál, figyelemmel a 21. cikk rendelkezéseire is.

(2) Az első után következő minden további eltartott gyermekre vonatkozóan emelni kell a nyugdíjat az eltartott gyermek után járó támogatás kétszeresével egyenlő összeggel.

(3) Az ily módon kiszámított nyugdíj és támogatás teljes összegét egyenlően kell elosztani a jogosult árvák között.

21. cikk

Amikor egy alkalmazott özvegyet és az előző házasságából származó árvákat, vagy egyéb, az ő révén jogosult személyeket hagy maga után, a teljes nyugdíjat – amelyet oly módon számítanak, mintha az összes ilyen személyt egyetlen özvegy tartaná el – a különböző érintett személyek között olyan arányban kell felosztani, mint amilyen külön-külön járt volna a jogosultak egyes kategóriáinak, ha azokat külön kezelték volna.

Amikor egy alkalmazott különböző házasságokból származó árvákat hagy maga után, a teljes nyugdíjat – amelyet oly módon számítanak, mintha az összes gyermek ugyanabból a házasságból született volna – a különböző érintett személyek között olyan arányban kell felosztani, mint amilyen külön-külön járt volna a jogosultak egyes kategóriáinak, ha azokat külön kezelték volna.

E felosztás kiszámításánál a IV. melléklet 7. cikke értelmében a házastárs előző házasságából származó eltartott gyermek is azoknak a gyermekeknek a kategóriájába tartozik, mint amelyek az alkalmazott házasságából származnak.

A második bekezdésben szabályozott esetben a IV. melléklet 7. cikke (4) bekezdésének értelmében az eltartott felmenő ági rokonokat ugyanúgy kell kezelni, mint az eltartott gyermekeket, és a felosztás kiszámításánál a leszármazottak között kell őket figyelembe venni.

22. cikk

Az alkalmazási feltételek 41h. cikkében említett hatóság külön döntése szerint a fenti 16. cikk alapján számított nyugdíj adható szolgálat közben elhunyt női alkalmazott özvegyének, feltéve hogy bizonyítja, hogy nincs saját jövedelme, és hogy a felesége halálakor rokkantság vagy súlyos betegség miatt tartósan munkaképtelen volt és nem tud jövedelemszerző tevékenységet végezni.

Az alkalmazási feltételek 41e. cikkét megfelelően kell alkalmazni.

A nyugdíj folyósítása megszűnik, ha a túlélő férj újra megnősül.

23. cikk

Az elhunyt alkalmazott révén e fejezet alapján jogosultak számára a 11. cikkben meghatározott távozási díj is jár.

Amikor az alkalmazott olyan hozzátartozók nélkül hal meg, akik megfelelnek a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíj feltételeinek, az örökösök jogosultak a 11. cikkben meghatározott távozási díjra.

A 37. cikk értelmében kifizetett összegeket azonban le kell vonni a távozási díjból.

24. cikk

Az igény a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra az alkalmazott halálát követő naptári hónap első napjával nyílik meg. Ahol azonban az alkalmazási feltételek 36. cikkében meghatározott kifizetés történik az alkalmazott vagy a nyugdíjban részesülő korábbi alkalmazott halálakor, ez az igény a haláleset bekövetkezte utáni negyedik hónap első napján nyílik meg.

A jogosultság a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra annak a naptári hónapnak a végén szűnik meg, amelyikben a nyugdíjra jogosult személy meghal, vagy már nem felel meg a nyugdíjfizetési feltételeinek.

25. cikk

Ha az elhunyt alkalmazott és a túlélő házastársa közötti különbségből kivonva a házasságban együtt töltött időtartam meghaladja a 10 évet, az előző rendelkezésekkel összhangban számított túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjat a különbség teljes éveitől az alábbiak szerint kell csökkenteni:

- 1 %-kal, ha a különbség 10 és 20 év között van,
- 2 %-kal, ha a különbség 20 és 25 év között van, a 25. évet nem beleszámítva,
- 3 %-kal, ha a különbség 25 és 30 év között van, a 30. évet nem beleszámítva,
- 4 %-kal, ha a különbség 30 és 35 év között van, a 35. évet nem beleszámítva,
- 5 %-kal, ha a különbség 35 év fölött van.

26. cikk

Az özvegy jogosultsága a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra megszűnik, ha újra házasságot köt. Éves özvegyi nyugdíjának kétszeresével megegyező összegű tőkeösszeg azonnali kifizetésére

jogosult, feltéve, ha az alkalmazási feltételek 41d. cikke (2) bekezdésének második bekezdését nem kell alkalmazni.

27. cikk

Az alkalmazott elvált felesége az alkalmazott halála esetén – az e fejezetben meghatározottak szerint – túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra jogosult, feltéve, ha a válást kimondó bíróság nem úgy ítéli meg, hogy a válásért egyedül az elvált feleség felelős. Ez a jogosultsága megszűnik, ha előző férje halála előtt köt új házasságot. A 26. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, ha volt férje halála után köt új házasságot.

28. cikk

Ha egy elvált alkalmazott újra megnősült és a túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíjra jogosult özvegyet hagy maga után, az özvegyi nyugdíjat a házasságok időtartama arányában meg kell osztani az elvált feleség – ha nem ment újra férjhez – és az özvegy között, ha a válást kimondó bíróság nem úgy ítéli meg, hogy a válásért egyedül az elvált feleség felelős. Az az összeg, amelyre az elvált feleség jogosult – ha nem ment újra férjhez –, nem lehet több, mint a válást kimondó ítéletben a számára megítélt tartásdíj összege.

Ha a nyugdíjra jogosult személyek bármelyike meghal, vagy lemond a részéről, a része hozzáadódik a többi jogosult részéhez, kivéve ha az alkalmazási feltételek 41d. cikkének (2) bekezdése szerint árvasági jogok is felmerülnek.

A korkülönbség miatti csökkentések – a 25. cikkben meghatározottak szerint – külön alkalmazandók az e cikkel összhangban felosztott nyugdíjakra vonatkozóan.

29. cikk

Ha a 35. cikk szerint az elvált feleség nyugdíjjogosultsága megszűnik, a teljes nyugdíj az özvegynek fizetendő, feltéve ha az alkalmazási feltételek 41d. cikkének (2) bekezdését nem kell alkalmazni.

V. FEJEZET

AZ ELLÁTÓRENDSZER FINANSZÍROZÁSA

30. cikk

Az illetményből minden esetben le kell vonni az alkalmazási feltételek 41a. és 41h. cikkében és az e mellékletében meghatározott nyugdíjbiztosítási járulékokat.

31. cikk

A megfelelően levont járulékok nem követelhetők vissza. A jogosulatlanul levont járulékok nem jogosítanak nyugdíjra; ezeket kamat nélkül vissza kell fizetni az alkalmazott vagy az ő révén jogosultak kérelmére.

32. cikk

Az e mellékletben meghatározott biztosítási matematikai értékek kiszámításánál az Európai Közösségek költségvetési hatóságai által a Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata VIII. melléklete 39. cikkének megfelelően elfogadott halálozási és rokkantsági táblázatokat és a becsült illetménynövekedéseket használják.

6. SZAKASZ

AZ ALKALMAZOTTAK KÖVETELÉSEINEK RENDEZÉSE

33. cikk

Az Alapítvány igazgatója hatáskörének átruházása után az alkalmazási feltételek 41h. cikkében említett közigazgatási hatóság a felelős a nyugdíjba vonulással, rokkantsággal, túlélő hozzátartozóknak járó és a távozási díjjal kapcsolatos követelések rendezésével kapcsolatban. Az ellátások nyújtásáról szóló határozattal egy időben részletes, a számításokat tartalmazó ismertetést kell adni az alkalmazottnak, vagy az ő általa jogosultaknak, valamint az Alapítványnak.

Öregségi vagy rokkantsági nyugdíj nem fizethető az Alapítvány vagy az Európai Közösségek egyik intézménye által fizetendő illetményel egyidejűleg.

Öregségi, rokkantsági, vagy túlélő hozzátartozóknak járó nyugdíj fizetése nem jogosít fel külföldi munkavégzési támogatásra.

34. cikk

A nyugdíj összege bármikor újraszámítható, ha bármilyen hibát vagy mulasztást állapítanak meg.

A nyugdíj módosítható vagy visszavonható, ha a nyugdíjat az alkalmazási feltételek és e melléklet rendelkezéseivel ellentétes módon nyújtják.

35. cikk

Ha egy alkalmazott meghal, és az ő általa jogosultak a halál időpontjától számított egy éven belül nem nyújtják be nyugdíjra vonatkozó kérelmüket, elveszítik jogosultságukat, kivéve a vis maior megfelelően bizonyított esetét.

36. cikk

Az alkalmazottnak vagy az ő révén jogosultaknak, akiket az ellátórendszer keretén belül ellátás illet meg, minden a jogosultságra vonatkozó írásos bizonyítékot be kell nyújtaniuk, amelyeket kérhetnek tőlük, valamint tájékoztatniuk kell az alkalmazási feltételek 41h. cikkében említett közigazgatási hatóságot minden, a jogosultságot esetlegesen érintő tényről.

37. cikk

Az Európai Közösségek Bizottsága által megállapítandó feltételek szerint az alkalmazottak kérhetik az Alapítványt olyan befizetések megtételére, amelyek szükségesek a nyugdíjjogosultság alapításához vagy fenntartásához a származási országukban.

Ezek a befizetések nem haladhatják meg az alapilletmény 13,5 %-át, és az Alapítvány költségvetését terhelik.

VII. FEJEZET

AZ ELLÁTÁSOK KIFIZETÉSE

38. cikk

Az ellátórendszer szerinti ellátásokat havonta utólag kell kifizetni.

Az ellátásokat az Európai Közösségek Bizottsága fizeti ki az Európai Közösségek általános költségvetésének terhére.

A kedvezményezettek megválaszthatják, hogy származási országuk, tartózkodási országuk, vagy az Alapítvány székhelye szerinti ország pénznemében fizessék-e ki nyugdíjukat; választásuk legalább két évig hatályos marad.

Olyan esetben, amikor sem a származási ország, sem a tartózkodási ország nem tagja a Közösségeknek, az ellátásokat annak az országnak a pénznemében kell kifizetni, amelyben az Alapítvány székhelye van.

39. cikk

Minden olyan összeget, amelyet az alkalmazottnak kell az Alapítványnak befizetni abban az időpontban, amikor az ellátórendszer szerint ellátás fizetendő, le kell vonni az ellátások összegéből, vagy az általa jogosultak számára fizetendő ellátásokból. A levonásokat több hónapra el lehet osztani.

40. cikk

Ha egy alkalmazott rokkantságát vagy halálát harmadik fél okozza, az alkalmazott vagy az ő révén jogosultak kereseti jogai a harmadik féllel szemben az Európai Közösségekre szállnak át az ellátórendszer szerinti kötelezettségek korlátain belül.”